

РЕШЕНИЕ

№ 3772

гр. София, 08.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2630** по описа за **2023** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 10.01.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 101-ви състав по НАХД № 16652/2021г. е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 20-4332-015214/27.08.2020г., издадено от началник група към СДВР, с което на П. В. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца на основание чл.175, ал.1, т.4 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ за нарушение по чл.103 ЗДвП.

Решението е обжалвано от наказаното лице като с доводи за неправилно приложение на закона се иска отмяната му и отмяната на потвърденото с него НП. Твърди се, че действително осъществилата се фактическа обстановка не е установена правилно от проверяващите, не било отчетено безвиновното поведение на водача. Същият не възприел подадения от контролните органи сигнал като отправен до него, тъй като нито карал с превишена скорост, нито имало видими неизправности по автомобила му, а по същото време около него имало множество движещи се автомобили. Тези обстоятелства били потвърдени от разпитания актосъставител, но съдът не коментирал обстоятелството, че поради заблуждение Д. не спрял. Въз основа на посочените обстоятелства се обосновава извод за приложимост към конкретния

случай на чл.28 ЗАНН.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв.З., който поддържа наведеното твърдение за ниска степен на обществена опасност на деянието и дееца, в условията на евентуалност моли наказанието лишаване от право да управлява МПС да бъде намалено до 1 месец, тъй като касаторът живее в Долна баня и му се налага да пътува до работа.

Ответникът по касационното оспорване, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява в съдебно заседание, не ангажира становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено от фактическа страна, че на 18.08.2020г. около 16,30 часа по АМ „Т.“ с посока на движение от [населено място] към [населено място] касаторът управлявал личния си автомобил БМВ 330 И с рег. [рег.номер на МПС] като при километър „0“ не спрял плавно на указаното от контролния орган място при подаден сигнал с палка по образец на МВР, който сигнал бил ясно възприет от водача. Водачът е спрял на км 2,5 на АМ „Т.“ като при извършената проверка е установено, че е сам в автомобила си. За горното, квалифицирано като нарушение на чл.103 ЗДвП му бил съставен АУАН при връчването, на който той вписал, че е помислил, че спират другия автомобил. В срока по чл.44 ЗАНН писмено възражение не било подадено. Въз основа на АУАН било издадено процесното НП. Същото съдът приел за законосъобразно издадено като въз основа показанията на разпитаните свидетели – актосъставителят и свидетелят при съставянето на акта, е обосновал извод, че деянието е извършено виновно - с пряк умисъл, тъй като е възприел подадения му сигнал, но въпреки това не се е подчинил. За неоснователни са приети твърденията за допусната грешка и че водачът е спрял сам, тъй като свидетелят В. е посочил, че Д. е догонен със служебния автомобил, с включен сигнал.

Решението е правилно.

Фактическата обстановка е установена пълно, вярно и точно като изводите на съда кореспондират изцяло с нея. Нормата на чл.103 ЗДвП, вменява задължение при подаден сигнал за спиране от контролните органи, водачът на пътно превозно средство да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. Налице е нормативно уредено задължение за спиране в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания при подаден сигнал от контролните органи от водачът на ППС, което видно от всички събрани по делото доказателства, касаторът безспорно не е изпълнил, поради което обосновано е ангажирана административнонаказателната му отговорност за това нарушение.

Съдът намира за неоснователно възражението, че водачът не е възприел подадения сигнал – видно от съдържанието на АУАН сигналът е възприет ясно от него, но той

нито е намалил, нито е спрял. Последното е наложило да бъде „догонен“ със служебния автомобил с включен сигнал и проверката е извършена след 2,5 км, където той е спрял, което опровергава твърдението му, че е спрял сам, доброволно и изчакал контролните органи.

Случаят не може да бъде определен като маловажен по см. на чл.28 ЗАНН. Съгласно легалната дефиниция по § 1, т.4 ДР ЗАНН, "Маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. В конкретния случай с деянието е осъществен състава на вмененото административно нарушение, като не се установяват обстоятелства /доколкото нарушението е формално и настъпването на вредоносен резултат не е съставомерен признак/, обуславящи по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните нарушения от този вид.

За нарушение на чл.103 ЗДвП разпоредбата на чл.175, ал.1, т.4 ЗДвП предвижда налагането на административно наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и глоба от 50 до 200 лева. С процесното НП размерът на наказанието е индивидуализиран към средния размер и по отношение лишаването от право, и по отношение размера на наложената глоба, който размер съдът намира, че кореспондира с тежестта на извършеното нарушение – обстоятелството, че водачът се е подчинил на нареждането на органите за контрол и регулиране на движението след като е бил принуден да го стори.

По изложените съображения съдът намира, че оспореното решение не страда от пороците, визирани в касационната жалба, нито от такива, за които касационната инстанция следи служебно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 10.01.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 101-ви състав по НАХД № 16652/2021г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.